

מסורת הש"ס

(א) וְיִלְדוּן (דקל) ב' שנת קב.
שטות כד: כריות יב:
(ב) מרומות פ"ח מ"א
פסחים עב: מנות יא:
(ג) [פסחים עב:] ה' [פי'
תוספות כ"ח ע"א: ד"ה
ננו:] ו' דף ד' א' ו' ו' ו' ו'
שם] וע"ש פ"ב מ"ה כפ'
המשניות
(ד) ונ"י תוספות כריות
יד. ד"ה אם ותוספות שנה
יא. ד"ה לא ועמוד ותוס'
ערוכ"כ כ"ה לא.

הגדות הב"ח

(6) רש"י ד"ה ומאן וכו'
דבשקידש ראונו:
(3) ד"ה על כל כח וכו'
וימסכת ברייתא היא
משמש: (2) תוספות ד"ה
בערב וכו' משום דכתיב
בכר ה' חילו ופועל דיו:

הגהות הגר"א

[א] גב' (ואללא הא ס' עד
דכילה ראשונה קחשיב)
תא"מ:

תוספות ישנים

ובאן האי תנא דאית ליה
אסור כולל ואסור מוסף
ואסור בת אחת איך יהיה
אמר רב דר' היא. הינן הוי
מני למימר רבי יוסי היא
דאית ליה אסור כולל ובי"ש
דאית ליה אסור מוסף
ואסור בת אחת אלן נקט
רבי מאיר משום דאית ליה
כהדא כל הני דאי כולל
ומוסף בת אחת:

וּמִאֲן הָאֵי סָנָא. דמתני' דלית ליה איסור חל על איסור דין על ידי כולל דין דאיסור מוסף דין על ידי בת אחת גזון אלו שמיינן ארבע משום דהא חזקתא דאורייתא (א) ושקידש לראובן את רחל חתלה נאסרה על שמעון משום נאסרה את רחל ואשת אביו והיינו בת אחת קממציב ליה תנא דיקן אמרייהו

ומאן האי תנא דאית ל מוסף ואיסור בת אחת רב ר"מ היא ^ב דרתניא וצויה עליה ארבע חמ"ב שאכל חלב והוא נזוה ר' מאיר אומר אם הוי חייב אמרו לו אינו דמאן אי אליבא דרב דבדר מצוה פטור אל איבעית אימא לעולם קאמר רבי יהושע ט"ז הנ"מ גבי תינוקות דאין זמנו בחול ר"ח בחול וקפטר דתנן ונודע שהוא בן גרשון אליעזר מחייב קרן וחי ^ז הא איתמר עלה הכא בתרומה בערב בחול ואי שמעון בן איובא דר' שמעון אימא ליה דשוניהו שליוה שליוה בשליוה אל אמר רב עמרם אמר לאחר שלשה עשר שנים עשר לאחר שנים מפרישים אותן והביאה ראשונה אמר אבוא שבעלו ושנו (א) הרי כאן ט"ז חמאור וליטעמך לר' אליעזר טובא הויין אלא דבכביאה ראשונה קחיש

ומוסף ה"א סנא. דמתני' דלית ליה איסור חל על איסור דין על ידי כולל דין דאיסור מוסף דין על ידי בת אחת גזון אלו שמיינן ארבע משום דהא חזקתא דאורייתא (א) ושקידש לראובן את רחל חתלה נאסרה על שמעון משום נאסרה את רחל ואשת אביו והיינו בת אחת קממציב ליה תנא דיקן אמרייהו

ומאן האי תנא דאית ל מוסף ואיסור בת אחת רב ר"מ היא ^ב דרתניא וצויה עליה ארבע חמ"ב שאכל חלב והוא נזוה ר' מאיר אומר אם הוי חייב אמרו לו אינו דמאן אי אליבא דרב דבדר מצוה פטור אל איבעית אימא לעולם קאמר רבי יהושע ט"ז הנ"מ גבי תינוקות דאין זמנו בחול ר"ח בחול וקפטר דתנן ונודע שהוא בן גרשון אליעזר מחייב קרן וחי ^ז הא איתמר עלה הכא בתרומה בערב בחול ואי שמעון בן איובא דר' שמעון אימא ליה דשוניהו שליוה שליוה בשליוה אל אמר רב עמרם אמר לאחר שלשה עשר שנים עשר לאחר שנים מפרישים אותן והביאה ראשונה אמר אבוא שבעלו ושנו (א) הרי כאן ט"ז חמאור וליטעמך לר' אליעזר טובא הויין אלא דבכביאה ראשונה קחיש

רבי מאיר איהו כה"ג איסור מל על איסור מיהו היכא דקא מתאכיל
לדבר מזוה לישא אשה כמאן מרבומו כעריה ליה לרבי מאיר בטעם
בדבר מזוה ולא עשה מזוה חי אליבא ד' יהושע פטור במס'
בשבת בפקד ר' אליעזר דמיליה דר' קל. דלמיה התם בגמ' נמי שהיו לו
שתי מיתות אחד למול בשבת ואחד למול ב' בשבת ושבת ומל של
אחד בשבת בשבת דהיינו נמי טעם בדבר מזוה ולא עשה מזוה
שעדיין לא הגיע זמנו פטור ר' יהושע דמונ' ככול. שהיה טרוד
למול את של שבת כדי שלא יעבור זמנו: **אבל הכא.** גבי נשואין א"פ
ממנו כהול. דלוי קבוע ואינו יכול למתקן: **הרומה בערב כפסח**
ומנו כהול. שלא תשרף: **ואינטיא אימא.** כולה מתני' לאו ר' מאיר
הוא אלא אפילו ל"ש דמקל הכא מורי וכגון דהו' כולה בבת אחת:
ודון אינטיא. שני האמין שלים אחד להולץ דקדושין ושתי אחיות
דון שלים שלים אחד לקבל קדושין: **ופגע שלים כשליים.** לשני יחד וזה
על זה וזה על זה איסור אשה חי ואיסור אשה חל ואחיות אשה: **אלא**

נדות ה"י מ"י משכנת לה. כ"א ע"ס קדושין ח' קדושין קדמו נדות נדות קדים מו לא אחי איבור אחרינא וחילי: **אמר רב עמרם אמרי** כי נולדות בעולם לאחר י"ב: **לחיויני אינהו**. כלומר עטס וד כדי לחייב לאחר י"ב **לחיויני אינהו**. שהאשה צאה לכלל עושנין בת י"ב שנה ויוז והקבוצות באחד תשרי ג' שנה בזה אחי מושל י"ב שנה נקבוצת ש"ב נצט"ו שנים י"ב בעיני נקבוצת ויוז אחי בשנת י"ד לזכרים והחמילו ש"ס חללו לפי שאין בכלל מנות ולא אלו מקורים בהן לפי שאין בני מנות נמי שריא שנת י"ד לזכרים שהקדושין והנדות קדמו לנדתהו ותמלין ועומדו ללמנא פספת נדה ומפסת קדושין כשעה אחת אלא קדמו שנה ובעל לטעמינא ליה דחמי חייב על כל ביאה אחת לקמן (ד' 35.) ובה (דף 35.) והסת הכי תניא בא עליה חזר ובה עליה חייב על כל אחת בהעלם אחת על כרחך שמעת ליה נמי ביאה אחת כמה חיונין דכל באי מוסר דכוין בעולם אחת כי ובשיא ביאות נמי לא הוו מייחייבי אחת בשבועות (ד' 37.) ובמסכת (ה) הוריות (ו) ה"א ע"ס משמעת וד' הנהו לזכרי דחמי ביאות מלקוחות אחי ליה נמי כוחות מחלחלו ומחמי לזכרי דחמי ביאות מלקוחות אחי ליה נמי כוחות מחלחלו ומחמי

ארבעה אחין פרק שלישי יבמות

אם היתה שבת והוציאנו בו, צפרק אמרו לו (מכות דף טז ר"ה)
לדקדק מנאן דליין עירוב והואלה ליום הכפורים מדאינטריך
למונקי אם היטה שבת כו' דהיה ליה למיתני ואם הוציא חייב ומסיק
דיש עירוב והואלה ליה"כ ולאפושי חיובי נקט שבת וחייב משום שבת

ה' אִיסוֹר כּוֹלֵל וְאִיסוֹר
אִמֵּר רַב יְהוּדָה אָמַר
יֵשׁ אוֹכֵל אֲכִילָה אַחַת
זוֹת וְאִשָּׁם אֶחָד טָמֵא
מִן מוֹקֵדֶשֶׁין בִּיּוֹה"כ
ה' שֶׁבֶת וְהוֹצִיאוּ בִּפְיוֹ
ן הַשֵּׁם וּר"מ אֵלִיבָא
יְהוֹשֻׁעַ הָאִמֵּר ^בטֵמֵא

אליבא דרבי יהושע כי
בדבר מצוה פטור
היה בהלל אבל האי כיון
דרי תרומה דאין ומגו
היה אוכל בתרומה
הוא או כן חלוצה רבי
מש ורבי יהושע פוטרי
רב כיבי בר אבוי
הפסח עסקין דומה
באיסור בת אחת
למאן יכולהו משכחת
איהו אינהו שליח ופגע
בת היכי משכחת לה
בשופעות מתוך ר"ג
לאחיובי אינהו מתוך
עשר לחיובי אינהו:
אין אשה מתעברת
ר"ג אמר רבה בר
אבא הא דתנא ר' חייא
תלתין ותרתין היין
ראשון קחשיב הר"ג
אל רבא לרב נחמן
ורא

דמנה שבת לדחות אלל ח
שבת ואחד למול בע"ש וקד
חייב אפי"ו דעשה מזה ח
נשים לחייב דלא ימנה ע"ה
מילתא אלל דמול עשרי
הרי טועה באשמו: **בער**
מזונה אקרי עבודה וטעם
דיוו מנהל אפילו חללים כדא
באיסור בת אחת ואפי"ו
כרבי יוחנן
דברים (סז) דלרבי יהושע
מתוך ש"ש עשר ח
כן גרסת הקונט

הרי אש איש ואחות אש ו
 נשמתה לו ט"ו חטאת
 וצ"ס שחלו כולן ענין ב"ה
 אזה וזכר ל"ה ויש א"ה
 י' לזכרם ומכר קדושן שח
 ות כסוף ז"ל לזכר עד לתח
 ה הקדושין ואיסור עונם גדול
 לחול כשידלו ופסעו א"ה
 ב קטנות: מלחין ודפתין
 וקטנת כריתות (דף טו:) על כ
 רבי אליעזר ויחין דשמעין
 כח אזה עד אזה כפי עני
 דא אכל אי הוה ידועה עני
 ואמר לו נשמתא ויפס
 יצי אזה אוקימנא לעיל

לד.

מד א מיי פ"ד מהל'
 שנגזר הלכה א':
 מה ב מיי פ"ו שם הלכה
 ד:
 מה ג ד מיי שם פ"ב
 הלכה ח:
 מה ד מיי פ"י מהל'
 תרומות הלכה יב:

מוסף רע"י

[illegible]